

Vergaderjaar 2008–2009

29 383

Meerjarenprogramma herijking van de VROM-regelgeving

Nr. 128

LIJST VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

Vastgesteld 29 april 2009

De vaste commissie voor Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer¹, heeft een aantal vragen voorgelegd aan de minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer over de brief van 17 februari 2009 inzake een ontwerpbesluit wijziging Besluit algemene regels voor inrichtingen milieubeheer (Kamerstuk 29 383, nr. 121).

De minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer heeft deze vragen beantwoord bij brief van 28 april 2009. Vragen en antwoorden zijn hierna afgedrukt.

De voorzitter van de commissie,
Koopmans

De griffier van de commissie,
Van der Leeden

¹ Samenstelling:

Leden: Van Gent (GL), Van der Staaij (SGP), Poppe (SP), Snijder-Hazelhoff (VVD), onder-voorzitter, Depla (PvdA), Van Bochove (CDA), Koopmans (CDA), voorzitter, Spies (CDA), Van der Ham (D66), Van Velzen (SP), Vietsch (CDA), Aptroot (VVD), Samsom (PvdA), Boelhouwer (PvdA), Roefs (PvdA), Neppéus (VVD), Van Leeuwen (SP), Jansen (SP), Van der Burg (VVD), Van Heugten (CDA), Vermeij (PvdA) Madlener (PVV), Ouwehand (PvdD), Bilder (CDA) en Wiegman-van Meppelen Scheppink (CU).

Plv. leden: Dibi (GL), Van der Vlies (SGP), Polderman (SP), Remkes (VVD), Jacobi (PvdA), Vacature (CDA), Koppejan (CDA), Ormel (CDA), Koşer Kaya (D66), Leijten (SP), Schreijer-Pierik (CDA), De Krom (VVD), Timmer (PvdA), Waalkens (PvdA), Vos (PvdA), Zijlstra (VVD), Langkamp (SP), Gerkens (SP), Van Beek (VVD), Schermers (CDA), Besselink (PvdA), Agema (PVV), Thieme (PvdD), Sterk (CDA) en Ortega-Martijn (CU).

1

Is de drang om aan te sluiten op het Europese vergunningenregime ingegeven door het principe «geen koppen op Europese regels»? Is het vervangen van de vergunningverplichting in een meldplicht in die zin geen uitholling van onze voorsprong op milieubeschermingsgebied ten opzichte van andere Europese landen?

Het aansluiten op het Europese vergunningenregime is niet ingegeven door het principe «geen koppen op Europese regels». Het vervangen van de vergunningplicht door algemene regels is voornamelijk ingegeven vanuit de ambities van dit Kabinet – en voorgaande Kabinetten – om de regeldruk voor bedrijven merkbaar te verminderen, de wet- en regelgeving te vereenvoudigen en de administratieve lasten te verminderen. Het vervangen van de vergunningplicht door algemene regels levert een administratieve lastenverlichting op. Daarnaast heeft het stellen van algemene regels voor bedrijven in het Activiteitenbesluit als voordeel dat bedrijven te maken krijgen met uniforme milieuregels. Om deze redenen is het wenselijk dat zoveel mogelijk bedrijven onder de werkingssfeer van het Activiteitenbesluit komen te vallen. Het is echter niet mogelijk om voor alle bedrijven de milieuvergunningplicht geheel te vervangen door algemene regels en een melding. Dat geldt in ieder geval voor bedrijven die beschikken over installaties die onder de reikwijdte van de Europese IPPC-richtlijn¹ vallen (zogenaamde gpbv-installaties), omdat deze richtlijn een verplichting bevat om voor deze installaties een vergunningplicht in te voeren. Als een bedrijf dus over een gpbv-installatie beschikt, dient een vergunningplicht te gelden. De IPPC-richtlijn staat echter wél toe dat naast deze vergunningplicht voor bepaalde activiteiten die plaatsvinden binnen een dergelijk bedrijf algemene regels gelden. Met de inwerkingtreding van dit wijzigingsbesluit wordt dat geregeld.

Ook de tweede vraag kan ontkennend worden beantwoord. Het vervangen van de vergunningplicht door een meldplicht levert geen uitholling van onze voorsprong op milieubeschermingsgebied ten opzichte van andere lidstaten op. Het uitgangspunt bij vaststelling van de voorschriften van het wijzigingsbesluit is dat een gelijkwaardig niveau van milieubescherming bereikt dient te worden als met de vergunningplicht wordt nagestreefd. Bij vergunningverlening geldt als uitgangspunt dat tenminste de beste beschikbare technieken (BBT) worden toegepast. De voorschriften in het ontwerpbesluit zijn eveneens gebaseerd op BBT. Derhalve wordt met de voorschriften uit het wijzigingsbesluit minimaal eenzelfde milieubeschermingsniveau gegarandeerd als met de vergunningplicht wordt bereikt.

2

Richt deze tweede fase zich ook op het omzetten van regels of vergunningplichten onder de Wet bodembescherming (Wbb) in algemene regels? Zo nee, waarom niet? Worden hiermee lastenreductiekansen gemist? (Wet milieubeheer (Wm), Wet verontreiniging oppervlaktewateren (Wvo) en Wbb worden genoemd houdende regels voor inrichtingen. De eerste twee worden wel betrokken in deze fase, de laatste niet.)

Nee.

De Wbb kent een beschikkingensysteem voor saneringen. Dat is een soort vergunningensysteem. In het kader van het streven van het kabinet – en voorgaande Kabinetten – om de administratieve lasten te verminderen is in de afgelopen jaren reeds een aanzienlijke administratieve lastenverlichting tot stand gebracht door de invoering van het Besluit uniforme saneringen (inwerkingtreding 14 februari 2006). De invoering van het Besluit uniforme saneringen heeft ervoor gezorgd dat ruim 50% van de saneringen niet meer via een beschikking, maar via algemene regels en

¹ Europese Richtlijn 2008/1/EG inzake geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging.

een eenvoudige melding worden afgehandeld. Het gaat hier om de categorie «eenvoudige standaard saneringen».

3

Op welke wijze bieden de uniforme regels mogelijkheden voor flexibiliteit en innovatie? Wordt dit een afweging voor de controleur? Kunnen bedrijven met innovatieve voorstellen komen die vervolgens de regels beïnvloeden? Kunt u in uw reactie ook ingaan op wie er flexibel om kan gaan met de regels?

Het Activiteitenbesluit laat waar mogelijk vrijheid aan bedrijven om flexibel met voorschriften om te gaan, waardoor tevens innovatie wordt bevorderd. Dat komt ten eerste tot uitdrukking door de verdeling van voorschriften over het Activiteitenbesluit en de bijhorende ministeriële regeling (hierna: Activiteitenregeling). In het Activiteitenbesluit zijn met name doelvoorschriften opgenomen. De Activiteitenregeling bevat vooral middelvoorschriften, dat zijn maatregelen om aan de doelvoorschriften uit het Activiteitenbesluit te (kunnen) voldoen. Het gaat daarbij vooral om technische maatregelen die vrij gedetailleerd zijn. De Activiteitenregeling is relatief snel aan te passen, zodat technische ontwikkelingen ook relatief snel kunnen worden doorgevoerd. Dit biedt ook de mogelijkheid om – door het bedrijfsleven – ontwikkelde (innovatieve) alternatieven voor de voorgeschreven technische maatregelen op een vlotte en generieke wijze onder de werking van het Activiteitenbesluit te brengen. Het georganiseerde bedrijfsleven heeft de mogelijkheid daartoe voorstellen in te dienen bij mijn departement.

Ten tweede bevat het Activiteitenbesluit waar mogelijk gekwantificeerde doelvoorschriften, zoals emissiegrenswaarden. Bedrijven zijn vrij om de maatregelen te kiezen waarmee aan deze doelvoorschriften wordt voldaan. De keuze van de maatregel is de verantwoordelijkheid van het bedrijf. Daarnaast zijn er in de Activiteitenregeling ook maatregelen opgenomen die in het belang van de bescherming van het milieu in beginsel *moeten* worden toegepast. Deze maatregelen worden verplicht voorgeschreven, veelal omdat het niet mogelijk is voor deze aspecten gekwantificeerde doelvoorschriften vast te stellen. Indien een bedrijf een alternatieve voorziening wil treffen voor een dergelijke verplichte maatregel, kan het bedrijf een beroep doen op de gelijkwaardigheidsbepaling (artikel 1.8 Activiteitenbesluit). De gelijkwaardigheid van het alternatief wordt in dat geval getoetst door het bevoegd gezag. Het bevoegd gezag kan zich daarbij laten adviseren door de werkgroep gelijkwaardige voorziening.

Daarnaast wordt flexibiliteit bevorderd doordat het Activiteitenbesluit het bevoegd gezag op verschillende plaatsen de bevoegdheid geeft tot het stellen van maatwerkvoorschriften. Het instrument maatwerkvoorschrift maakt het mogelijk om te komen tot een op een concrete situatie toegesneden doelmatige oplossing. Het bevoegd gezag kan zelfstandig een maatwerkvoorschrift stellen of dat doen op verzoek van het bedrijf of een derde-belanghebbende.

4

Welke bedrijfstakken werden in genoemde onderzoeken van Van Vliet Milieumanagement aangeduid als mogelijk onder te brengen onder algemene regels? Kunt u een overzicht geven (in een tabel) van alle bedrijfstakken die te maken hebben met inrichtingen onder de Wm, de Wvo en de Wbb, waarbij u beargumenteerd aangeeft welke bedrijfstakken er wel en niet in de tweede fase onder algemene regels worden gebracht?

¹ Van Vliet Milieumanagement, 2006. Rapport Onderzoek vergunningplichtige activiteiten naar algemene regels na 2007. Erik van Vliet Milieumanagement en Advies, november 2006.

Door Van Vliet Milieumanagement zijn twee onderzoeken in het kader van de Tweede fase modernisering algemene regels uitgevoerd. Het eerste onderzoek¹ heeft een overzicht opgeleverd van bedrijfstakken die na de

eerste fase nog vergunningplichtig waren. Vervolgens zijn mede op basis van de resultaten van dit onderzoek, wensen van het bedrijfsleven en wensen van andere overheden, bedrijfstakken geselecteerd die mogelijk in het kader van de tweede fase onder algemene regels kunnen worden gebracht. Het betreft de volgende bedrijfstakken:

1. Vellenoffsetdrukkerijen;
2. Textiel- en tapijtindustrie;
3. Kunststofverwerkende industrie;
4. Rubberverwerkende industrie;
5. Voedingsmiddelenindustrie: industriële bakkerijen, banket- en zoetwarenindustrie;
6. Voedingsmiddelenindustrie: koude vleesverwerking en snackproductie;
7. Diervoederindustrie;
8. Spoortoestellen: onderhoud, reparatie en dergelijke;
9. Scheepswerven;
10. Bunkerstations voor de binnenvaart;
11. Houtimpregnatie;
12. Zorginstellingen;
13. Laboratoria en praktijkruimten;
14. Humane crematoria;
15. Schietinrichtingen: schietbanen en paintball-inrichtingen;
16. Betonindustrie: betonmortel- en betonproductenindustrie;
17. Natuursteenbewerkende industrie;
18. Handel in antieke en tweedehands bouwmaterialen;
19. Inrichtingen ter ondersteuning van openbare werken, zoals gemeentewerven, milieustraten, onderhoudssteunpunten en opslag van grond;
20. Metaalrecyclingsbedrijven;
21. Rioolwaterzuiveringsinstallaties;
22. Autodemontagebedrijven;
23. Groencompostering.

Naar deze bedrijfstakken hebben aanvullende onderzoeken¹ plaatsgevonden naar de benodigde inspanning om deze bedrijfstakken onder het Activiteitenbesluit te brengen. Op basis van de resultaten van de aanvullende onderzoeken zijn bedrijfstakken geselecteerd die in het kader van de tweede fase onder het Activiteitenbesluit kunnen worden gebracht. Omdat deze bedrijfstakken divers van aard zijn en daardoor ook diverse kansen en afbreukrisico's met zich meebrengen, is ervoor gekozen om de tweede fase te verdelen in drie tranches. Dit betekent dat de geselecteerde bedrijfstakken verdeeld zijn over deze drie tranches. In de bijlage is een overzicht opgenomen met de verdeling van de geselecteerde bedrijfstakken over deze tranches. Daarnaast wordt in dit overzicht aangegeven welke bedrijfstakken niet in aanmerking komen om in het kader van de tweede fase onder het Activiteitenbesluit te worden gebracht en waarom niet.

Met de inwerkingtreding van het wijzigingsbesluit wordt de eerste tranche van de tweede fase afgerond.

Het overzicht in de bijlage is overigens geen volledig overzicht van alle bedrijven die te maken kunnen krijgen met regels die gesteld worden aan inrichtingen. In principe kan iedere bedrijvigheid die onder het begrip inrichting van de Wm valt en tot een categorie van inrichtingen behoort die is aangewezen in het Inrichtingen- en vergunningenbesluit milieubeheer (lvb), te maken krijgen met regels die gesteld worden aan inrichtingen op grond van de Wm, de Wvo en de Wbb. Het betreft derhalve alle categorieën inrichtingen die in bijlage 1 van het lvb worden genoemd. Het gaat te ver om al deze categorieën inrichtingen hier te benoemen.

¹ Van Vliet Milieumanagement, 2007. Bedrijfstakken onder algemene regels in de tweede tranche. Erik van Vliet Milieumanagement, december 2007; Infomil, 2008. Bedrijfstakken afvalsector onder algemene regels in de 2e tranche. Infomil, februari 2008.

5

Aan welke bedrijfstakken wordt gedacht voor de derde tranche?

In onderdeel C van de bijlage bij deze brief is een overzicht van de bedrijfstakken opgenomen waaraan wordt gedacht in het kader van de derde tranche van de tweede fase.

6

Wanneer is publicatie voorzien van het Besluit landbouwactiviteiten en wat is de reden van de genoemde vertraging in paragraaf 6.1?

Gestreefd wordt naar inwerkingtreding op 1 januari 2011. Dit betekent dat de voorpublicatie in het voorjaar van 2010 plaats zal vinden.

De genoemde vertraging heeft te maken met het onder algemene regels brengen van intensieve veehouderijen. Het was de bedoeling om dat in het bestaande Besluit landbouw te realiseren. Dit is echter niet mogelijk gebleken vanwege luchtkwaliteitsaspecten en de beoordelingsplicht in het kader van het Besluit milieu-effectrapportage 1994. Beide aspecten vergen een individuele toetsing door het bevoegd gezag, waardoor niet volstaan kan worden met uitsluitend een meldingsplicht. Momenteel wordt bezien op welke wijze intensieve veehouderijen alsnog onder algemene regels kunnen worden gebracht. Gezien de voortgang van het Besluit landbouwactiviteiten zal dat niet meer in het huidige Besluit landbouw gebeuren.

7

Welke relatie bestaat er tussen de tweede tranche van de tweede fase met betrekking tot afvalgerelateerde activiteiten en het binnenkort in de Kamer te behandelen Landelijk Afvalbeheerplan (LAP)?

Het Landelijk Afvalbeheerplan (LAP) vormt de basis voor vergunningverlening voor afvalbeheer. Het bestaat uit een beleidskader en bijlagen. Het beleidskader geeft het beleid voor afvalpreventie en het algemene afvalbeleid weer. In de bijlagen zijn voor afzonderlijke afvalstromen minimumstandaarden voor verwerking weergegeven.

De tweede tranche van de tweede fase heeft betrekking op afvalgerelateerde activiteiten, waarvoor in het kader van dit traject de vergunningplicht wordt opgeheven. Uiteraard is het algemene beleidskader van het LAP wel van toepassing op deze activiteiten.

8

Kunt u preciseren welke afvalgerelateerde activiteiten in deze tweede fase onder het activiteitenbesluit worden gebracht?

In onderdeel B van de bijlage bij deze brief zijn de afvalgerelateerde activiteiten opgenomen, waarvoor in het kader van de tweede tranche van de tweede fase wordt bekeken of ze onder het Activiteitenbesluit kunnen worden gebracht.

9

De Activiteitenbesluit Internet Module (AIM), bedoeld voor kennisname voor nieuwe regelgeving, wordt aangepast en zal gelijktijdig met de inwerkingtreding van dit wijzigingsbesluit beschikbaar zijn, stelt de Nota van Toelichting (NvT): is dat voor drijvers van een inrichting niet te laat; is kennisname enige tijd voor inwerkingtreding, bijvoorbeeld twee maanden van tevoren niet wenselijk?

De AIM is op dit moment al beschikbaar. Met de AIM kan bepaald worden of het Activiteitenbesluit van toepassing is op een inrichting en indien dat het geval is, vastgesteld worden welke voorschriften uit het Activiteitenbesluit relevant zijn. De informatie die door de AIM wordt gegenereerd dient derhalve gebaseerd te zijn op geldend recht, in concreto het vigerende Activiteitenbesluit. Het is derhalve niet wenselijk om de aangepaste AIM al voor de inwerkingtreding van het Activiteitenbesluit beschikbaar te

stellen, omdat de uitkomsten uit de AIM dan niet gebaseerd zijn op de geldende wet- en regelgeving. Het vastgestelde wijzigingsbesluit zal naar verwachting 3 maanden voordat het in werking treedt worden gepubliceerd. Een ieder heeft dan de tijd om kennis te nemen van het wijzigingsbesluit voordat het in werking treedt.

10

Voor welke inrichtingen wordt nog meer een lastenverzwaring verwacht (zoals voor de natte koeltorens)?

Voor bepaalde inrichtingen kan het wijzigingsbesluit een-zij het beperkte lastenverzwaring met zich meebrengen. Dat is ten eerste het geval voor inrichtingen die al onder het Activiteitenbesluit vallen en niet meldingsplichtig zijn (zogenaamde type A-inrichtingen). Indien op deze inrichtingen een natte koeltoren wordt geplaatst, dan worden deze inrichtingen alsnog meldingsplichtig (zogenaamde type B-inrichtingen). Het melden brengt een administratieve last met zich mee. Daarnaast dient op basis van de voorschriften uit het wijzigingsbesluit een risicoanalyse opgesteld te worden voor het in werking hebben van een natte koeltoren. Een soortgelijke verplichting tot het inventariseren van risico's geldt al op basis van de Arboregelgeving ten behoeve van de bescherming van de gezondheid en de veiligheid van de werknemers. Voor bedrijven die aan de Arboregelgeving dienen te voldoen, is er dus geen sprake van extra lasten. Tevens dient vermeld te worden dat de risico's voor de omgeving van natte koeltorens op dit moment al onder de zorgplicht van het Activiteitenbesluit vallen. Op grond van een verantwoorde invulling van deze zorgplicht dient een inrichtinghouder derhalve op dit moment ook al gedrags- en beheersmaatregelen te treffen voor een adequaat beheer van een natte koeltoren. In de toelichting bij de zorgplicht wordt daarvoor verwezen naar de gedrags- en beheersregels die op grond van de Arboregelgeving gelden voor het in werking hebben van een natte koeltoren. Met dit wijzigingsbesluit wordt deze verplichting op basis van de zorgplicht enkel geconcretiseerd in voorschriften. De daadwerkelijke administratieve lastenverzwaring, van de in het ontwerpbesluit opgenomen voorschriften voor natte koeltorens, zal derhalve beperkt zijn. Zie tevens het antwoord op vraag 21.

Daarnaast zijn in het wijzigingsbesluit voorschriften met betrekking tot het voeren van een oplosmiddelenboekhouding opgenomen voor het reinigen van textiel, het lijmen en coaten van textiel, het bedrukken met vellenoffset en het lijmen, coaten en lamineren van papier en karton. Bedrijven die deze activiteiten uitvoeren en nu al volledig onder de werking van het Activiteitenbesluit vallen, kunnen te maken krijgen met deze voorschriften.

De administratieve lastenverzwaring die samenhangt met de oplosmiddelenboekhouding is naar verwachting beperkt. Als een ondernemer aanneemelijk maakt dat het verbruik van VOS-houdende middelen minder dan 1 000 kg per jaar is, dan geldt een eenvoudige boekhouding, die niet meer inhoudt dan het bewaren van facturen. Naar verwachting geldt dat voor het gros van de bedrijven.

11

Kan de vermindering van de bestuurlijke lasten als gevolg van dit wijzigingsbesluit in manjaren per overheidslaag worden ingeschat?

Voor de circa 3500 inrichtingen die met het wijzigingsbesluit onder de werking van het Activiteitenbesluit worden gebracht, is het college van burgemeester en wethouders bevoegd gezag. De afname van de bestuur-

lijke lasten als gevolg van dit wijzigingsbesluit zal dan ook vrijwel geheel op gemeentelijk niveau plaatsvinden.

De bestuurlijke lastenvermindering die hiermee samenhangt, zal naar verwachting beperkt zijn. Bij de inwerkingtreding van het Activiteitenbesluit op 1 januari 2008 is voor circa 37 000 inrichtingen de vergunningplicht vervallen. De reductie aan bestuurlijke lasten als gevolg van de inwerkingtreding van het Activiteitenbesluit zijn destijds geraamd tussen de € 1,8 miljoen en € 6,5 miljoen per jaar. Met het ontwerpbesluit komt voor circa 3500 inrichtingen de vergunningplicht te vervallen. Analooq aan de raming van de bestuurlijke lastenverlichting als gevolg van de inwerkingtreding van het Activiteitenbesluit betekent dit dat de bestuurlijke lastenverlichting van dit ontwerpbesluit tussen de € 180 000 en € 650 000 per jaar geraamd kunnen worden.

Met dit ontwerpbesluit gaan voor bedrijven die beschikken over een gpbv-installatie (IPPC) bepaalde algemene regels uit het Activiteitenbesluit gelden, naast de vergunningplicht. Voor deze bedrijven kan zowel het college van b&w als het college van gedeputeerde staten bevoegd gezag zijn. Dit onderdeel van het ontwerpbesluit levert naar verwachting een beperkte bestuurlijke lastenverlichting op provinciaal niveau op.

Dit ontwerpbesluit heeft geen gevolgen voor de bestuurlijke lasten op rijksniveau.

12

De inrichtingen zijn niet langer vergunningplichtig, maar meldingsplichtig. Hetzelfde niveau van milieubescherming moet wel worden gehandhaafd. Wat betekent dit voor de handhaving? Hoe zal deze worden vormgegeven?

De circa 3 500 inrichtingen die met dit wijzigingsbesluit onder de werking van het Activiteitenbesluit worden gebracht, zijn op dit moment milieuvergunningplichtig. Aan de vergunning zullen veelal voorschriften verbonden zijn in het belang van het bereiken van een hoog niveau van bescherming van het milieu. Met de inwerkingtreding van dit wijzigingsbesluit wordt de vergunningplicht vervangen door een meldingsplicht. Dit betekent *niet* dat voor deze inrichtingen geen milieuvoorschriften meer gelden. De milieuvoorschriften waaraan deze inrichtingen moeten voldoen zijn/worden namelijk opgenomen in het Activiteitenbesluit en de -regeling. Deze voorschriften zijn ten minste gebaseerd op Best Beschikbare Technieken (BBT).

De organen die op dit moment belast zijn met het toezicht op de naleving en de bestuursrechtelijke handhaving van de vergunning(voorschriften), blijven dat ook na inwerkingtreding van het wijzigingsbesluit. De enige wijziging die optreedt is dat niet langer gehandhaafd wordt op de vergunning(voorschriften), maar op de voorschriften uit het Activiteitenbesluit en de -regeling.

13

Kunt u inzicht geven in het aantal en de aard van de inspraakreacties, alsmede van de reactie van de zijde van het kabinet op deze reacties?

Er zijn tussen de 50 en 60 inspraakreacties binnengekomen als gevolg van de voorpublicatie van het ontwerpbesluit in de Staatscourant. Mijn departement is deze inspraakreacties op dit moment aan het beoordelen. Zonodig vindt hierover overleg plaats met betrokken partijen. De inspraakreacties en het overleg daarover kunnen mogelijk tot aanpassing van het ontwerpbesluit leiden.

Over de aard van de inspraakreacties en de reactie van de zijde van het kabinet daarop zal ik u op een later tijdstip schriftelijk informeren.

14

Hoe wordt aan het inherent dynamische karakter van in branchedocumenten vervatte Beste Beschikbare Technieken (BBT) – waarvan bij het opstellen van dit wijzigingsbesluit gebruik is gemaakt – in dit statische besluit recht gedaan?

In het Activiteitenbesluit zijn doelvoorschriften opgenomen. De maatregelen die door bedrijven genomen moeten worden om aan deze doelvoorschriften te voldoen zijn opgenomen in de Activiteitenregeling. Hiervoor is gekozen omdat deze maatregelen veelal technisch van aard zijn en vrij gedetailleerd kunnen zijn. Het voorschrijven van maatregelen in de Activiteitenregeling biedt de mogelijkheid om voorschriften relatief snel aan te passen, bijvoorbeeld vanwege technische ontwikkelingen. Daarnaast wordt regelmatig bezien of de doelvoorschriften uit het Activiteitenbesluit aanpassing behoeven vanwege de ontwikkeling van BBT. Deze verplichting die op grond van artikel 8.22 van de Wm geldt voor vergunningen is namelijk van overeenkomstige toepassing op algemene regels (artikel 8.40, derde lid, van de Wm).

15

Moet de drijver van een inrichting voor het voldoen aan algemene regels voortdurend melding daarvan doen via de AIM? Zo nee, voor welke onderdelen is wel melding vereist?

Nee.

De melding is alleen vereist bij het oprichten of het veranderen van een inrichting. De melding zorgt voor bekendheid van gegevens van de inrichting bij het bevoegd gezag met het oog op de handhaving. De meldingsplicht geldt overigens niet voor alle inrichtingen die onder het Activiteitenbesluit vallen. Zogenaamde type A-inrichtingen hoeven geen melding te doen. Dit zijn inrichtingen die weinig milieurelevante activiteiten verrichtingen, zoals kantoren en de kleine detailhandel.

16

Kunt u uiteenzetten over welke expertise de bevoegde handhavers dienen te beschikken om de bestuursrechtelijke handhavingstaak naar behoren te kunnen vervullen?

Voor de handhaving van het Activiteitenbesluit is uiteraard kennis van de voorschriften van het Activiteitenbesluit en de -regeling nodig. Voorts is het van belang dat de handhaver beschikt over de melding, indien voor een inrichting een meldingsplicht geldt en een melding is gedaan. Aan de hand van de melding kan de handhaver controleren of alle activiteiten die plaatsvinden binnen een inrichting ook daadwerkelijk zijn gemeld en of er mogelijk vergunningplichtige activiteiten worden uitgevoerd.

Voor het overige dient de handhaver in beginsel over dezelfde kennis en kunde te beschikken als noodzakelijk is voor het handhaven van vergunningplichtige inrichtingen. Op de handhaving van het Activiteitenbesluit is – evenals de handhaving van milieuvergunningen – het Besluit kwaliteitseisen Wet milieubeheer van toepassing. Dit besluit stelt kwaliteitseisen aan het handhavingproces, zoals eisen aan de organisatie en planning van handhaving en de beschikbaarheid van voldoende toezichthouders, die qua deskundigheid zijn uitgerust voor de handhavingstaak van het bevoegd gezag.

17

Kunt u uiteenzetten hoe in de nieuwe situatie onder het Activiteitenbesluit de preventieve handhaving op naleving wordt vormgegeven?

Bij de beantwoording van deze vraag wordt ervan uitgegaan dat met preventieve handhaving op naleving toezicht op de naleving wordt bedoeld zonder dat er reden is om aan te nemen of vaststaat dat sprake is van overtreding van een voorschrift. Voor de vormgeving van het preventief toezicht is primair de gemeente verantwoordelijk. De gemeente moet zich daarbij laten leiden door het Besluit kwaliteitseisen handhaving milieubeheer. Aangenomen mag worden dat preventief toezicht op de naleving van de voorschriften uit het Activiteitenbesluit in principe op dezelfde wijze plaatsvindt als het preventief toezicht met betrekking tot de milieuvergunning(voorschriften). Het verschil is dat niet wordt gehandhaafd op de vergunning(voorschriften), maar op de voorschriften die zijn opgenomen in het Activiteitenbesluit en – indien van toepassing – op de melding die door de drijver van de inrichting is gedaan.

18

Op welke wijze wordt onder het Activiteitenbesluit de toepassing van beste beschikbare technieken door meldingsplichtige inrichtingen gewaarborgd? Hoe vindt controle en handhaving hierop plaats?

De voorschriften uit het Activiteitenbesluit en de Activiteitenregeling zijn ten minste gebaseerd op de BBT. Degene die een inrichting drijft die onder de werking van het Activiteitenbesluit valt, dient er voor zorg te dragen dat de voorschriften van het Activiteitenbesluit en de -regeling worden nageleefd. Daarmee wordt de toepassing van BBT binnen deze inrichtingen gewaarborgd.

Die naleving wordt op haar beurt vooral gewaarborgd door middel van voorlichting aan bedrijven en toezicht op de naleving van de voorschriften. Dit toezicht zal veelal als resultaat hebben dat de voorschriften zonder de inzet van sanctiemiddelen worden nageleefd. Als echter een overtreding van voorschriften uit het Activiteitenbesluit of de -regeling wordt geconstateerd, kan dat leiden tot bestuursrechtelijke of strafrechtelijke handhaving.

19

In onderdeel N wordt gesteld dat gemeenten voor verschillende activiteiten regels kunnen stellen in de gemeentelijke verordening. Is dit gewenst? Niet voor niets wordt immers voor algemene regels gekozen. Wordt hiermee niet alsnog de deur naar maatwerkvoorschriften opengezet en kan dit geen bedreiging vormen voor de reductie van lasten die dit besluit beoogt? Is er met de gemeenten (de VNG) een afspraak gemaakt of te maken waarin als algemene lijn wordt afgesproken dat terughoudend met deze mogelijkheid wordt omgegaan?

Door de voorgestelde wijziging van artikel 2.18 van het Activiteitenbesluit blijft bij het bepalen van de geluidsniveaus het geluid afkomstig van onversterkte muziek en het geluid afkomstig van traditioneel schieten buiten beschouwing. Dit betekent dat deze beide geluidsbronnen 168 uur per week geluid kunnen produceren, zonder dat toetsing aan de algemene normstelling voor geluid uit afdeling 2.8 van het Activiteitenbesluit plaats behoeft te vinden. Voor onversterkte muziek betekent dit bijvoorbeeld dat de plaatselijke fanfare gedurende de hele week onbegrensd zou kunnen oefenen. Hetzelfde geldt voor het traditioneel schieten.

Uit het oogpunt van het voorkomen of beperken van geluidhinder kan dit ongewenste situaties kunnen opleveren. Daarom is in de voorgestelde wijziging van artikel 2.18 bij beide geluidsbronnen de clause opgenomen dat deze «onbeperkte vrijheid» gereguleerd kan worden bij gemeentelijke verordening. In de huidige gemeentelijke verordeningen wordt het geluid afkomstig van beide genoemde geluidsbronnen in het algemeen al begrensd. Daarom zal de voorgestelde wijziging niet leiden tot een verhoging van de lasten.

Er zijn met de VNG geen afspraken gemaakt om terughoudend om te gaan met de mogelijkheid om bij gemeentelijke verordening regels te stellen.

20

Onder welke voorwaarden zou ook versterkte muziek onder het Activiteitenbesluit kunnen worden gebracht?

Inrichtingen waar versterkte muziek ten gehore wordt gebracht kunnen al onder de werking van het Activiteitenbesluit vallen. Het ten gehore brengen van versterkte muziek is namelijk geen activiteit die tot vergunningplicht leidt.

Mogelijk wordt met de vraag bedoeld of ook het ten gehore brengen van versterkte muziek bij het bepalen van geluidsniveaus buiten beschouwing kan blijven, net zoals dat in het Activiteitenbesluit reeds het geval is voor het ten gehore brengen van onversterkte muziek (zie artikel 2.18, eerste lid, onderdeel f, van het Activiteitenbesluit). Het antwoord op die vraag is nee.

Ter voorkoming dan wel het zoveel mogelijk beperken van geluidhinder, is het wenselijk de lijst met geluidsbronnen die bij de beoordeling van het geluidsniveau buiten beschouwing worden gelaten zo beperkt mogelijk te houden. Omdat ik het voor fanfarekorpsen en dergelijke niet onmogelijk heb willen maken om te oefenen, is hiervoor een uitzondering opgenomen, waarbij geldt dat de gemeente bij verordening voorwaarden aan deze activiteit kan verbinden.

Versterkte muziek leidt over het algemeen tot hogere geluidsniveaus dan onversterkte muziek. Dit buiten beschouwing laten zou betekenen dat de volumeknop zo hoog kan als men wil, de geluidsnormen zijn immers niet van toepassing. Dit zou gelden voor een groot aantal inrichtingen, bijvoorbeeld discotheken en horecabedrijven waar alle weekenden bands optreden. Ik vind het onwenselijk om deze bronnen buiten de toetsing aan de geluidswaarden te stellen, waarbij de gemeente vervolgens actie moet ondernemen om de geluidshinder te beperken. Gelet op de mate van hinder die deze inrichtingen met zich mee kunnen brengen, past het beter om de geluidsnormen van toepassing te laten zijn, zoals nu ook het geval is en in het verleden steeds was, waarbij de gemeente door middel van maatwerk desgewenst hogere normen kan stellen, al dan niet in combinatie met maatregelen ter beperking van de hinder.

21

Administratieve lasten in relatie tot natte koeltorens: gesteld wordt dat de voorschriften (vrijwel) overeenkomen met de voorschriften op grond van de Arbowet: waar zit het verschil en waarom is dit kennelijk noodzakelijk?

De verschillen in de voorschriften hebben er mee te maken dat de Arbo-regelgeving zich richt op de bescherming van de gezondheid en de veiligheid van de werknemers, terwijl de Wet milieubeheer – waar het Activiteitenbesluit onder valt – zich richt op de bescherming van het milieu, waaronder de risico's voor de omgeving. Dit verschil komt ook tot uitdrukking in de redactie van de voorschriften. Zo is op grond van de Arbo-regelgeving een risicoinventarisatie en -evaluatie vereist, gericht op de bescherming van de werknemer, terwijl op grond van het Activiteitenbesluit een risicoanalyse vereist is, waarin beschreven is welke risico's er voor de omgeving zijn. Op grond van beide wetten is vervolgens het hebben van een legionella-beheersplan verplicht, waarin de feitelijke maatregelen worden beschreven, waarmee de risico's worden voorkomen, dan wel zoveel mogelijk beperkt.

Bij die koeltorens waar risico's voor de werknemers aan de orde zijn zal de beschrijving daarvan over het algemeen ook voldoende inzicht geven in

de risico's voor de omgeving. Dit geldt ook voor de maatregelen in het legionella-beheersplan. Vandaar dat voor de inrichtingen die op grond van de Arbo-regelgeving reeds over een risicoinventarisatie en -evaluatie dienen te beschikken geen noemenswaardige stijging van administratieve lasten is voorzien als gevolg van de verplichting om een risicoanalyse uit te voeren op grond van het Activiteitenbesluit.

22

Hoe garandeert u, gezien de lopende discussie over risico's van niet volgens de voorschriften gebouwde natte koeltorens, dat na melding de nieuw te bouwen natte koeltorens wel voldoen aan de daarvoor geldende voorschriften zodat legionellabesmettingen worden voorkomen? Is het gezien de nog lopende onderzoeken en discussie wel wenselijk de bouw van natte koeltorens nu reeds in deze tweede fase onder het Activiteitenbesluit te brengen?

Allereerst wordt in antwoord op de tweede vraag opgemerkt dat voorafgaand aan de inwerkingtreding van dit wijzigingsbesluit veel natte koeltorens reeds onder de werking van het Activiteitenbesluit vallen. Het hebben van een natte koeltoren is namelijk niet expliciet vermeld in de lijst van vergunningplichtige inrichtingen die als bijlage 1 bij het Activiteitenbesluit is opgenomen, en leidt dus niet als zodanig tot vergunningplicht. Een natte koeltoren valt op dit moment dus alleen dan onder vergunning, als de inrichting om een andere reden dan het hebben van een natte koeltoren vergunningplichtig is. Indien dat het geval is, kunnen in de vergunning regels worden gesteld met betrekking tot de natte koeltoren. In veel gevallen was de inrichting waarvan de koeltoren deel uitmaakt echter niet vergunningplichtig, en was het Activiteitenbesluit van toepassing. Binnen het Activiteitenbesluit worden echter nog geen concrete voorschriften gesteld aan het in werking hebben van een natte koeltoren. Dit valt daarom onder de zorgplicht. Ook hoeft het in werking hebben van een natte koeltoren onder het huidige Activiteitenbesluit in beginsel niet te worden gemeld.

Met voorliggende wijziging van het Activiteitenbesluit wordt met betrekking tot natte koeltorens de zorgplicht uitgewerkt in concrete voorschriften en wordt voor nieuw te plaatsen natte koeltorens een meldingsplicht ingevoerd.

Voor de natte koeltorens die op dit moment behoren tot een vergunningplichtige inrichting, voorziet het overgangsrecht bij het Activiteitenbesluit er in dat eventuele voorschriften die in vergunningen zijn opgenomen gedurende drie jaar blijven gelden als maatwerkvoorschriften. Het bevoegd gezag kan in die periode beoordelen, of het ook na die drie jaar stellen van maatwerkvoorschriften gewenst is.

Overigens zijn grote industriële koeltorens, die behoren tot een gpbv-installatie (IPPC), niet onder het besluit gebracht. Deze blijven aldus vergunningplichtig.

Anders dan de eerste vraag veronderstelt zijn de voorschriften in het wijzigingsbesluit over natte koeltorens voornamelijk gericht op het in werking hebben van de natte koeltoren, en niet op de bouw daarvan. Zoals ook bij andere voorschriften die de bescherming van het milieu in bedrijfsmatige situaties betreffen kan een garantie dat de voorschriften te allen tijde worden nageleefd niet gegeven worden. Dat geldt ook voor een garantie dat nimmer een besmetting op zal treden.

Voor wat betreft ontwerp en bouw kan worden opgemerkt dat door de installatiebranche documenten zijn en worden ontwikkeld (zoals ISSO-publicatie 55.3), die mede gericht zijn op het plaatsen van natte koeltorens die zo veilig mogelijk zijn. Goed beheer en onderhoud zijn en blijven echter ook dan essentieel om die veiligheid op termijn te waarborgen.

Vanuit het Ministerie van VROM zal vóór de zomer het initiatief worden genomen om een werkgroep natte koeltorens samen te stellen, bestaande uit onder meer producenten, leveranciers, eigenaren, toezichthouders, installatie- en onderhoudsbedrijven en onderzoeksinstituten die op dit terrein deskundig zijn. Dit om de uitwisseling van kennis en ervaring op het gebied van veilige bouw, beheer en onderhoud van natte koeltorens te stimuleren, zodat de legionellapreventie ook hier een impuls krijgt.

23

Op welke wijze vindt controle en handhaving op opslag van drukflessen propaan (PGS 19) en zuurstof plaats?

Onder de werkingssfeer van het Activiteitenbesluit vallen zowel gasflessen als drukhouders. De eisen voor de opslag van gasflessen zijn vastgelegd in PGS 15 (Publicatiereeks Gevaarlijke Stoffen). Toezichthouders en het bevoegd gezag dat belast is met de bestuursrechtelijke handhaving (in de regel de gemeente) zorgen voor controle en handhaving. Daarnaast moeten gasflessen aan de vervoersregelgeving (ADR) voldoen. Keuringscriteria en periodieke inspectie aan gasflessen is derhalve geregeld in de vervoerswetgeving.

Voor drukhouders voor propaan zijn de eisen vastgelegd in PGS 19. Voor zuurstof is dat PGS 9. Ook hiervoor geldt dat toezichthouders en het bevoegd gezag dat belast is met de bestuursrechtelijke handhaving (in de regel de gemeente) zorgen voor controle en handhaving.

Voor de installatiegedeelten waar de druk groter is dan 0,5 Bar geldt het Warenwetbesluit drukapparatuur (gebaseerd op de Europese richtlijn drukapparatuur, Pressure Equipment Directive, PED). De Arbeidsinspectie is in dat geval belast met toezicht en handhaving. In de uitvoeringspraktijk worden momenteel succesvolle pilots uitgevoerd waarbij in een vorm van gedelegeerd toezicht het bevoegd gezag de toezichtstaken van de Arbeidsinspectie overneemt. Een initiatief dat waardering verdient!

24

Hoe verhoudt het onderbrengen van kunstmestopslag onder het Activiteitenbesluit zich met de strenge controle op kunstmest vanwege terrorismedreiging?

Inrichtingen waar kunstmeststoffen worden opgeslagen, kunnen op dit moment al onder de werking van het Activiteitenbesluit vallen. Met dit wijzigingsbesluit wordt de opslag van kunstmeststoffen derhalve niet onder het Activiteitenbesluit gebracht, maar wordt enkel een wijziging ten aanzien van de voorschriften in het Activiteitenbesluit over de opslag van kunstmest doorgevoerd.

In artikel 4.34, derde, vierde en vijfde lid, van de huidige Activiteitenregeling zijn voorschriften opgenomen om te voorkomen dat kunstmeststoffen kunnen worden misbruikt voor de vervaardiging van explosieven. Deze voorschriften houden in dat de opslag van kunstmeststoffen op een adequate manier beveiligd is, zodat onbevoegden de kunstmeststoffen niet kunnen bemachtigen. Daarnaast dient bij diefstal zo spoedig mogelijk aangifte te worden gedaan bij de politie.

Indien de opslag van kunstmeststoffen onder het Activiteitenbesluit valt, zijn de bepalingen ter voorkoming van misbruik direct van toepassing. Indien de opslag van kunstmeststoffen plaatsvindt bij een vergunningplichtige inrichting, zijn de voorschriften uit het Activiteitenbesluit over de opslag van kunstmest niet van toepassing, maar kan het bevoegd gezag hierover voorschriften in de vergunning opnemen.

25

Als het niet ondenkbaar is dat bepaalde weekmakers over enkele jaren onder een autorisatieplicht vallen, waarom kiest men nu dan voor het (voorlopig) zonder restricties kunnen toepassen van de weekmakers?

De bedoelde autorisatieplicht voor bepaalde weekmakers onder de REACH verordening zal betrekking hebben op bedrijven die deze weekmakers fabriceren, importeren of gebruiken.

De bedrijven die onder de werkingssfeer van het Activiteitenbesluit vallen, gebruiken zelf geen weekmakers. De weekmakers worden gebruikt bij de toeleverende bedrijven die PVC maken, de belangrijkste grondstof van zeil. Deze bedrijven vallen niet onder het Activiteitenbesluit. Of er een toekomstige autorisatieplicht voor nog te bepalen weekmakers nodig is, wordt nog onderzocht.

26

Is het aannemelijk maken van de maximale hoeveelheid ingekochte VOS-houdende producten (VOS: vluchtige organische stoffen) hetzelfde bedoeld als bewijzen dat de maximale hoeveelheid ingekochte VOS-houdende producten minder dan 1000 kg per jaar is? En zo nee, wat wordt dan bedoeld met aannemelijk maken?

Omdat de oplosmiddelenboekhouding geen doel op zich is, maar een instrument om te beoordelen of er al dan niet (extra) maatregelen getroffen moeten worden, zijn er om administratieve lasten te voorkomen, geen gedetailleerde eisen aan de boekhouding gesteld. Toegelicht is dat de boekhouding niet ingewikkeld hoeft te zijn. Op het moment dat met de inkoopboekhouding aannemelijk kan worden gemaakt dat er minder dan 1000 kg per jaar aan VOS houdende producten is/wordt ingekocht, zal de drempel ook niet overschreden worden en zijn (extra) maatregelen niet nodig.

27

Is een verbod op reinigingsmiddelen die EDTA (ethyleen diamine tetra azijnzuur) bevatten overwogen? En zo ja, waarom is daar niet voor gekozen?

Hoewel het gebruik – en vooral de lozing – van EDTA vanuit milieu-hygiënisch opzicht onwenselijk is, is een verbod (nog) niet mogelijk omdat nog niet voor alle toepassingen een alternatief voorhanden is. Bij inrichtingen die onder het Activiteitenbesluit vallen of gebracht worden kan EDTA gebruikt worden bij activiteiten met betrekking tot metaal (met name bij oppervlaktebehandeling), bij vleesverwerking en op kleinere schaal bij laboratoria. Bij het bewerken van metaal en bij laboratoria zijn nog niet voor alle toepassingen alternatieven voor het gebruik van EDTA voorhanden. Voor deze activiteiten wordt in de Activiteitenregeling voorgeschreven dat de lozing van EDTA zoveel mogelijk dient te worden voorkomen.

In de vleessector is het gebruik van EDTA niet meer noodzakelijk, omdat de nieuwste generatie toegelaten reinigings- en ontsmettingsmiddelen voor de vleessector EDTA vrij zijn. Op grond van de algemene zorgplicht (artikel 2.1 van het Activiteitenbesluit) dient het gebruik van EDTA-houdende middelen in deze sector te worden beëindigd.

28

Op welke manier wilt u bewerkstelligen dat de algemene regels IPPC-proof blijven? Hoe wilt u er anders voor zorgen dat snel veranderende kennis over de BBT bij de vergunningverlenende bestuursorganen terecht komt? Zal uw departement daarbij een coördinerende rol vervullen?

Zie het antwoord op vraag 14.

29

Als er sprake is van een – qua BBT – verouderde algemene maatregel van bestuur (AMvB), zal u dan aan de vergunningverlenende bestuursorganen adviseren om af te wijken van de AMvB?

Mijn departement heeft op grond van artikel 8.40, derde lid, van de Wm de verplichting ervoor zorg te dragen dat de voorschriften uit het Activiteitenbesluit en de -regeling ten minste voldoen aan de BBT. Indien nodig wordt het Activiteitenbesluit en de -regeling in dit kader geactualiseerd. Het afwijken van de algemene regels uit het Activiteitenbesluit en -regeling is voor het bevoegd gezag overigens alleen mogelijk voorzover het Activiteitenbesluit en de -regeling daar de mogelijkheid toe bieden.

Voor inrichtingen die beschikken over een installatie die onder de reikwijdte van de IPPC-richtlijn valt, geldt een afwijkend regime. Op dit moment is het Activiteitenbesluit niet van toepassing op deze inrichtingen. Als het wijzigingsbesluit van kracht wordt, worden bepaalde onderdelen van het Activiteitenbesluit echter ook van toepassing op deze «IPPC-inrichtingen». Concreet betekent dit dat voor deze IPPC-inrichtingen de vergunningplicht blijft gelden, maar dat voor bepaalde activiteiten voorschriften uit het Activiteitenbesluit gaan gelden. De IPPC-richtlijn vereist dat op IPPC-inrichtingen steeds die voorschriften van toepassing zijn, die zijn gebaseerd op de BBT. Indien zich onverhoopt de situatie voordoet dat de algemene regels achter lopen op de BBT, verplicht het zesde lid van artikel 8.11 van de Wm het bevoegd gezag om in afwijking van de algemene regels voor IPPC-inrichtingen voorschriften te stellen die gebaseerd zijn op de BBT.